

[Tholstrup.]

havde måttet benytte varevognen til privat søndagsskørel.

Endelig må jeg igen udtrykke ønsket om fri import af biler, så vi kan få det rigtige konkurrencemoment frem. Hvis man ikke vil gå med hertil i almindelighed, må man i det mindste kræve en frigivelse af importen fra de europæiske Marshalllande, så vi kan skynde os at købe ind, inden priserne nu stiger på grund af devalueringen.

Ladefoged: Den sag, jeg i dag har på hjerte, falder, såvidt jeg kan skønne, ind under to ministerier, nemlig undervisningsministeriet og finansministeriet, og den drejer sig om, at timelønningerne for lærere ved Danmarks Højskole for Legemsøvelser bør bringes på højde med lønningerne for lærere ved Danmarks Lærerhøjskole.

Sagen blev første gang rejst i det af undervisningsministeriet under 4. oktober 1938 nedsatte udvalg til drøftelse af spørgsmålet om uddannelsen af lærere i gymnastik og idræt. Udvalget gik i sin betænkning ind for, at timelønningerne på højskolen for legemsøvelser sattes til samme beløb som ved lærerhøjskolen.

Da det under senere forhandlinger i årene 1941—42 viste sig vanskeligt overhovedet at få gennemført en forhøjelse, stillede højskolen for legemsøvelser forslag om en helt ny lønningsordning for de lærere på højskolen, der tillige underviste ved folkeskoler eller gymnasieskoler. Denne ordning blev gennemført fra og med finansåret 1943—44, omend i væsentlig ringere skikkelse end den af højskolen foreslåede. Bestemmelserne har iøvrigt nu kun historisk interesse, bortset fra, at det ved denne lejlighed lykkedes at opnå en forhøjelse af timelønnen for de lærere, der ikke underviste ved andre skoler. Timelønnen var tidligere 4 kr., stigende hvert tredje år med 1 kr. til 6 kr., hvortil kom et midlertidigt tillæg på 10 pct. Den forhøjedes nu til 5 kr., stigende hvert tredje år med 50 øre til 7 kr., plus det til enhver tid gældende honorartillæg.

I forbindelse med den regulering af finanslovens honorarer og honorarlignende vederlag, der udarbejdedes i lønningsrådet i 1946, vedtog højskolens lærerråd at ansøge undervisningsministeriet om, at de timelønnede lærere ved højskolen for legemsøvelser måtte blive placeret lønmæssigt på linie med lærerne ved Danmarks Lærerhøjskole. Lærerrådets henvendelse, der er dateret den 12. september 1946, blev fremsendt af højskolen med en skrivelse af 28. oktober 1946. Lærerrådets henvendelse giver i en række korte

punkter begrundelse for henvendelsen, medens højskolens skrivelse navnlig fremhæver den udvikling, der har fundet sted indenfor undervisningen i legemsøvelser, og den plads i skolens arbejde, som legemsøvelserne derved har erhvervet sig.

Grundsætterne for lærerhøjskolens timelønninger var på dette tidspunkt 6 kr. 50 øre, 7 kr. 50 øre, 8 kr. 50 øre — med opnåelse af højeste løn efter 6 års forløb — udbetalt for 52 uger årlig. På højskolen for legemsøvelser var grundsætterne som nævnt 5 kr., 5 kr. 50 øre, 6 kr., 6 kr. 50 øre, 7 kr. — med opnåelse af højeste løn efter 12 års forløb — udbetalt for 48 uger årlig.

I skrivelse af 22. november 1947 meddelte undervisningsministeriet højskolen, at finansministeriet ikke kunne tiltræde undervisningsministeriets forslag om at bringe timelønningerne ved højskolen for legemsøvelser på linie med timelønningerne ved lærerhøjskolen, men fandt, at en forhøjelse af samtlige grundsætter med 50 øre til henholdsvis 5 kr. 50 øre, 6 kr. 50 øre og 7 kr. 50 øre ville være passende. Samtidig forhøjedes lærerhøjskolens satser også med 50 øre til 7, 8 og 9 kr., — i begge tilfælde med tilbagevirkende kraft fra 1. april 1946. At finansministeriet ved denne afgørelse har overset, at højskolen for legemsøvelser havde 5 alderstrin og ikke 3, og at forhøjelsen altså for flere satsers vedkommende var mere end 50 øre, spiller ingen rolle for sagens principielle forløb. Finansministeriet fandt endvidere ikke fornødent grundlag for at ændre det hidtidige beregningsgrundlag, hvorefter timelønnen udbetales for 48 uger årligt, „idet den særlig gunstige ordning ved lærerhøjskolen efter finansministeriets opfattelse ikke bør bringes i anvendelse ved andre institutioner“.

Undervisningsministeriet tilføjede dog i skrivelse til højskolen, at man ikke ville afvise muligheden for fornyede forhandlinger med finansministeriet, og udbad sig yderligere oplysninger om hver enkelt lærers kvalifikationer, timetal i teoretisk undervisning og praktiske øvelser, samt om, hvilket arbejde der medgår til forberedelsen af undervisningstimerne, specielt timerne med praktiske øvelser.

Man havde dog indtryk af, at undervisningsministeriet fandt det ret utåleligt, at en faglig begrundet indstilling fra dette ministeriums side blev afføjet af finansministeriet med, at man dèr fandt en anden løn mere passende.

I skrivelse af 16. december 1947 besvarede højskolen de af undervisningsministeriet stillede spørgsmål. Det kunne yderligere i denne